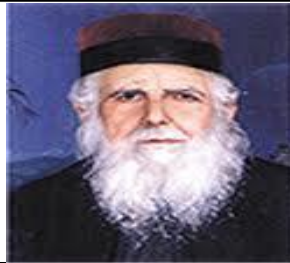

בית הכנסת

"נזר ברוך" טבריה

ע"ש רבי רפאל

ברוך טולידנו זצ"ל

טבריא : כניסת שבת: 4:04 יציאת שבת: 5:16 פרשת מקץ רבינו תם 5:48 תאריך: ל' כסלו תשפ"ו

העלון לעילוי נשמת: ר' יוסף שלמה בן גיגי בר סעודה ז"ל - ר' יוסף חיים בטיטו בר יקוט ז"ל - שנפטרו לבית עולמם ביסורין.

מוסר

והעמידו תלמידים הרבה. (אבות: א-א)

לפני כמה שנים היה רב גדול בארצות הברית שהיה מוסר כל יום שיעור באחד מבתי המדרש שבועיר, והנה ביום מן הימים הייתה סופת שלגים גדולה ובקושי הגיעו שניים שלוש תלמידים צעירים וחשבו שהרב מסתמא לא יגיע כי הוא גר במרחק לא קטן, אבל למרבה הפלא הרב הגיע כשהוא מתנשם ומתנשף והחל בשיעור כאילו זה היה יום אביבי ונעים, כשנסתיים השיעור שאל אחד התלמידים את הרב מדוע הרב טורח כל כך לבוא בשלג כבד בשביל שני תלמידים? אמר הרב איזה שני תלמידים כל הבית מדרש מלא תלמידים האם אתם לא רואים? התלמידים לא הבינו מה רבם מדבר יש כאן רק שני תלמידים והרב אומר מלא? אמר להם הרב אני אסביר את דברי כשאני מסתכל בתלמיד אני לא רואה רק אותו, אלא גם את בניו ובנותיו נכדיו ונכדותיו עד ביאת המשיח, כלומר אם אני מלמד אותך תורה גם ביום השלג אזי אתה תהיה אבא יותר טוב וממילא גם בניך ונכדיך וכל צאצאך יהיו כמותך וכמו שה' יתברך אמר לקין לאחר שהרג את הבל אחיו, קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה לא רק קול דם אחיך אלא קול דמי דמו ודם זרעו חרע זרעו עד סוף כל הדורות, אזי בית המדרש מלא או לא? שאל הרב. הוא מלא עד אפס מקום.

אפשר לומר בסייעתא דשמיא שגם אם אתה מנסה ללמד תלמידים ולא הולך לך כי הם מופרעים מדי או שלא תמיד באים וכדומה, אזי אל תתייאש, ולהבדיל הממציא המפורסם תומס אלווה אדיסון שאחת ההמצאות המפורסמות ביותר שלו זו הייתה נורת החשמל, אבל האם אנו יודעים שקדם להצלחה אלף ניסיונות כושלים?

ידידיו ניסו כמה פעמים להפסיק אותו מהעיסוק שלעולם מסתבר שהוא לא יצליח והוא מנסה משהו דמיוני, אדיסון לא התייאש למרות שבדק יותר משלושת אלפים חומרים עד שהגיע לנוסחה הנכונה, כל החומרים הללו נשרפו ונפסלו אך הוא לא הרים ידיים. מה היה קורה אם הוא היה מתייאש? העולם לכאורה היה בלי חשמל, זה קל וחומר לרוחניות שאסור לאדם להתייאש גם אם הוא נפל עשרות פעמים, ידע שיגיע ומוצאת תאמין וכמובן תמיד יתייעץ עם רב כדי לדעת אם זה מתאים לו (הרב יפתח סופר שליט"א)

ויהי מקץ (מא-א)

ידע ששלושת השאלות הראשונות בעולם העליון הם ראשי תיבות מקץ שזה משא ומתן באמונה, קבעת עתים לתורה, צפית לישועה: ולאשה גם רמזו. מקץ ר"ת מקוה, קדושה, צניעות. והחפץ חיים כתב מקנא אני בעולם הבא של מי שנקבה אישה אחת לילך למקוה והדברים מדברים בעד עצמם.

אבל בכל זאת נכתוב מעשה שנבין עד היכן הדברים מגיעים: מעשה בקיבוץניק שהיה מאושפז בבית החולים וישב אדם דתי מאוד לידו וראה זה פלא כל מי שבא לבקר את הקיבוץניק היו חרדים מאוד אם זה גברים כולם עם כיפה גדולה וציציות. ואם זה נשים כולם צנועות עם כיסוי ראש וגרביים, אחרי שהלכו הוא שאל אותו מי אלה שבאו לבקר אותך? אלה בני ובנותי חתני וכלותי, ענה הקיבוץניק, איך יתכן שזכית לכך מה עשית, תספר לי! אמר לו הקיבוץניק זה דאי בזכות אשתי.

אני הכרתי את אשתי בקיבוץ ורציתי להתחתן איתה והיא אמרה לי שרק בעוד חודש היא תחזיר לי תשובה, לאחר חודש בערך היא אמרה לי שאינה מוכנה להתחתן איתי אלא אם כן אנחנו שומרים טהרת המשפחה! הסתכלתי עליה כאילו השתבשה בדעתה, הרי היא מחללת שבת ועוד דברים, מה קרה לך פתאום שאת רוצה טהרת משפחה. ואז היא סיפרה שהיא הייתה ילדה בשואה בגיל חמש בערך ונסעה עם אמא שלה ברכבת לתאי הגזים ואמא שלה הושיבה אותה על ברכיה וישבו ליד הדלת. אמרה לה אממה, תקשיבי ילדה. האדם מורכב משני חלקים גוף ונשמה. הגוף זה המעטפה והנשמה זה הפנים והגופות שלנו עומדות להיפרד אבל נשמותינו אף פעם לא יפרדו כי הנשמה חיה לנצח.

אבל אם את רוצה שאני יישאר אמא שלך בשני העולמות אני יגיד לך עכשיו שתי מילים ותחזירי עליהן כל יום כמה פעמים, וכשמישהו יציע לך נישואין תבדקי מה זה ותקיימי, והשני מילים הללו היו כמובן "טהרת המשפחה". וכשנפתחו הדלתות ברכבת, האמא גלגלה אותה והקב"ה עשה ניסים ולא ראו אותה. ובחודש הזה היא למדה טהרת המשפחה, ושמרנו טהרה על הצד הכי טוב שאפשר. ואלה הבנים והבנות ואלה החתנים והכלות.

ועוד מעשה בעניינים אלו: בקבר רשב"י זיע"א עמד תלמיד חכם והתפלל והוא שומע מעזרת נשים אישה מיללת בבכי קורע לב במשך למעלה משעה. הת"ח הלך לשם ושאל אותה למה תבכי ולמה ירע לבבך? ותען האישה שלאחר ארבע עשרה שנות נישואין סוף סוף זכו לפרי בטן בטיפולים קשים ומרים והביאו ילדה לעולם ולפני כמה ימים גילו אצל הילדה את המחלה הידועה בתוך הדם והרופאים אומרים שזה הסוף ואמרו לי אנשים אם תלכי לרשב"י ותתפללי יש סיכוי.

אמר לה הרב את שומרת טהרת המשפחה? מה זה טהרת המשפחה, שאלה האישה הבוכייה. הרב הבין שאינה שומרת ואמר לה שרבי שמעון בר יוחאי כתב בזהר הקדוש ששלושה צועקים ובוכים לקב"ה ואינם נענים, מי שלא שומר טהרת משפחה, ומי שמפילה את הולד במוזד ומי שבא על גויה: לכן התפילות שהתפללת כאן היום ודאי עשו רעש גדול בשמים אבל כדי שרבי שמעון ימליץ עלייך לפני בורא עולם תקיימי את ההלכות ותטבלי במקוה. האישה הסכימה בלב שלם והלכה לרבנית באזור מגוריה בחיפה וטבלה והתקשרה לתלמיד חכם הנזכר בדמעות של שמחה ואמרה לו תשמע, הרופאים לא מאמינים, אין לילדה כלום. הם שואלים איפה הייתי, והתשובה כמובן במקוה:

(הרב יפתח סופר שליט"א)

פינת ההלכה

הלכות ציצית - סימן ח'

א. מצות עשה מן התורה שמי שיש לו בגד צמר או בגד פשתים שיש בו ארבע כנפות, ורצה ללבושו, צריך להטיל בו ציציות בד' הכנפות. והזהיר במצות ציצית זוכה ורואה פני שכניה. ושקולה מצות ציצית כנגד כל המצוות כולן, שנאמר "וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם".

ב. כל הלבוש בגד שהוא חייב בציצית ולא הטיל בו ציצית, ביטל מצות ציצית. ואמרו בגמרא כל מי שאין לו ציצית בבגדו עובר בחמשה עשין, ופירש רש"י, שהן: תעשו, ונתנו, והיה, וראיתם, וגדילים תעשה לך. ואם הוא של שאר מינין, ביטל מצוה מדרבנן.

ג. יש להזהר שבזמן שקורא קריאת שמע ומתפלל שחרית יהיה עם ציצית. וראוי שזה יהיה טלית גדול, ולא יסמוך על הטלית קטן. ומכל מקום אם אין לו טלית גדול, ואם יתעכב עד שישגי טלית גדול, יש חשש שיעבור זמן תפלה, או שיפסיד תפלה בצבור, יתפלל בלי טלית גדול, ויסמוך על מה שלבוש טלית קטן העשוי כהוגן, וכשיעור, ואל יתעכב יותר. ואף על פי כן ראוי ללבוש טלית גדול, מפני שפעמים והטלית קטן אין בו כשיעור, ואין יוצאים בו ידי חובת המצוה. ועוד טעמים.

ד. טוב שלא להסיר את הטלית מעליו עד אחר אמירת "עלינו לשבח". ומכל מקום מי שממזהר למקום עבודתו וכדומה, רשאי להסיר מעליו הטלית קודם עליו לשבח[ראה להלן סימן כד] ואין להסיר את הטלית כי אם לאחר חליצת התפילין.

ה. טוב ונכון שלא להסיר את הטלית קטן מעליו גם בעת השינה. וכן מנהגינו. ומכל מקום אם החום כבד וקשה לישן עם טלית קטן, רשאי להסירו קודם השינה. וגם בזה אם יכול להחמיר על עצמו תבא עליו ברכה.

ו. הלן בטליתו בלילה אין צריך לברך עליו בבוקר, ויכוון בברכת הטלית גדול לפטור הטלית קטן. ואין צריך למשמש בטלית קטן בעת שמכוון עליו לפטור. ואם פשט את הטלית קטן בלילה קודם השינה, ולבושו בבוקר, אף שמעיקר הדין רשאי לברך עליו, רבים נהגו לפטור בברכה על הטלית גדול, כמו שיבואר להלן סימן טז.

(ילקוט יוסף)

לרפואת: הרב דב קוק הכהן בן שושנה שליט"א - בניה דוד פרץ בן מורח - ליעד שלמן בן ליאת - אברהם פרץ בן לונה - לוי בן איריס חנה הררי - יעקב כהן בן סעדה.

לרפואת: עליזה פרץ בת רחל - טובה כהן בת ברוריה - רינה פרץ בת ברוריה - דינה פרץ בת עליזה - סופיה מזרחי בת לובה - אהובה כהן בת פורטונה.

להצלת: עליזה בת חנה: לזיווג הגון וכשר - אהובה ידידה בת פורטונה: לזיווג הגון וכשר.

להצלת: יניב וייצמן בן בת שבע - לתורה ויראת שמים, וזיווג הגון בקרוב ממש-אביחי מניני חורי בן רבקה - לתורה, ויראת ה', ולזיווג הגון בקרוב-יהונתן מצרפי בן מזל לזיווג הגון במהרה.

יאר עובדיה, ירון, אימיר מנחם, בני אהובה, לתורה, ויראת ה', ולזיווג הגון בקרוב. בן ציון בן משה ורחל דהן לזיווג הגון במהרה.

לאן נעלם הרב יוסף ריבלין

הרוחות בכפר הערבי תססו, בעקבות היעלמותו של אחד מתושביו. היה מי שדאג להפיץ שמועה כי האיש נרצח בידי היהודים. הערבים פנו אל המושל הטורקי, ודרשו שיעשה צדק וייתפס הרוצח, ולא - ינקמו הם את דמו. "החשוד העיקרי ברצח", אמרו, "הוא יוסף ריבלין, ממייסדי השכונה החדשה". השכונה שעמדה במוקד הדיון הייתה מאה שערים, שהחלה להיבנות בשנת תרל"ד, היא הייתה השכונה הגדולה והמרוחקת ביותר שנבנתה באותם ימים מחוץ לחומות העיר העתיקה. אחרי משא ומתן מייגע התגבשה עסקה לקניית השטח. התהליך התקדם כראוי, ובכל יום התקברה העסקה להשלמתה. נותרה רק החתימה על החוזה הסופי, העברת הכסף ושטרי הבעלות. אולם ככל שנסגרו הקצוות החלו להתעורר מקטרגים שביקשו לסכל את העסקה. פתאום צצו מי שטענו לבעלות על הקרקע, ונתלו בטענות אמיתיות או כוזבות. אלה דרשו פיצויים כבדים כדי שיסכימו לוותר על זכותם, ואיימו לעכב את העסקה עד שימולאו דרישותיהם.

סמוך לחלקת הקרקע התגורר מייסודן גרמני, שהחזיק בבעלותו כרם גדול ובו עבדו פועלים ערבים. לאחד הפועלים הייתה קרקע קטנה בשטח השכונה המיועדת, שהייתה אמורה להימכר במסגרת העסקה. כאשר גילה זאת הגרמני, זיהה פתח להתנכלות אפשרית ליהודים, והחל לשדל את הפועל לבל יסכים למכור את חלקו. "אכפיל את משכורתך", פיתה את הערבי. "אל תיענה בשום אופן להפצרות היהודים".

אלא שהפועל בתוך-תוכו סירב לוותר על הרווח השמן שהוא עשוי להפיק מן העסקה. למראית עין ניאות לשתף פעולה עם המייסודן, אך בה-בעת ניהל ערוץ משא ומתן חשאי עם הרוכשים היהודים. בשלב כלשהו התעורר חשדו של הגרמני כי הפועל מרמה אותו. חמתו בערה בו, ויום אחד, בהיותם לבדם בכרם, התנפל על הפועל והרגו.

מוחו השטני של הגרמני מיהר לבשל מזימה. הוא מיהר להטמין את הגופה באדמת הכרם, ואז החל לפעול כדי לטפול את אשמת הרצח על היהודים, בתואנה שביקשו להיפטר מבעל הקרקע שסירב למוכרה להם. הוא הפיץ את השמועה כי היהודים עומדים מאחורי היעלמותו של הערבי, וכי בוודאי רצחוהו נפש. בעקבות זאת גבר הלחץ על המושל לעצור את היהודים העומדים בראש היוזמה להקמת השכונה החדשה.

המושל, שהיה אדם נבון, שיער מיד כי זו עלילה שפלה. עם זה חשש מהפרת הסדר מצד הערבים. לכן מיהר לשגר אזהרה לרב יוסף ריבלין, והמליץ לו לברוח מהארץ בטרם יבולע לו. ריבלין החליט שלא לעזוב את הארץ, אלא להסתתר עד יעבור זעם. הוא מצא מסתור בחורבה עזובה, וחנך מכמה מגדולי רבני ירושלים - איש לא ידע לאן נעלם.

היעלמותו המסתורית של הרב ריבלין העלתה גל שמועות בקרב היהודים דווקא. פתאום החלו רינונים כי ריבלין מעל בכספים ונמלט עם הכסף. קוני הדירות העתידיות, שכבר השקיעו את כספם בעסקה, החלו לחולל מהומות, וחלום השכונה עמד בסכנה חמורה.

אנשי הקשר הסודיים של ריבלין עדכנו אותו במתרחש. ממקום מחבואו כתב איגרת נרגשת לרב מאיר אוירבך, שכונה 'הגאון מקליש', והפציר בו לעשות כל שביכולתו כדי לפרסם את האמת, בלי לסכן את חייו.

הגאון מצא עצמו במבוכה. גילוי האמת יכול להרגיע את הרוחות בקרב היהודים, אך הדבר גם עלול לסכן את חייו של ריבלין. הוא החליט להסתגר בחדרו, להתענות ולבקש רחמי שמים שינחווהו בדרך נכונה. יממה היה ספון בחדרו. למחרת יצא, זימן אליו את חברי האגודה והודיעם כי בתוך שבוע הכול יבוא על מקומו בשלום.

הימים חלפו בציפייה דרוכה. הכול המתנינו לתום המועד שבו נקב הגאון. כעבור חמישה ימים בא המושל לביקור באזור. פעם בשנה נהג לפקוד את כרם הענבים של הגרמני, כדי לקנות ממנו ענבים ליין. הגרמני נהג להתפאר בתגובת הכרם המשובחת שלו, והיה גאה בגפנים הפוריית ובאיכות הענבים שלהן.

כדרכו, בחר המושל את הגפנים המובחרות ביותר, ובעל הכרם ציווה על פועליו לזמור את האשכולות הנבחרים. בינתיים ישב המושל על אבן, לנוח מעט. פתאום התעור פניו. "אני מריח כאן ריח רע", אמר לאחד ממלוויו. "זה ריח של פגר", השיב לו האיש.

המושל קם וסקר את הסביבה. הוא הצביע על תלולית עפר. "היא נראית טרייה וחדשה", אמר. "אולי ממנה נודף הריח הרע?". המושל הורה לאחד ממלוויו לסלק את העפר מן התלולית. האיש עשה כדבריו, ולמרבח התדהמה, התגלתה לעיניהם גופה. אם לא דיי בכך, סמוך לגופה התגלה מכתב שקיבל הגרמני, דבר שהעיד כי ככל הנראה נפל מכיסו בבהלת הקבורה.

עוד באותו יום הורה המייסודן הגרמני ברצח הפועל הערבי, וכעבור זמן קצר נשפט, הורשע ונתלה. יהודי העיר נשמו לרווחה, והרב יוסף ריבלין יכול היה לצאת ממסתורו. עתה הושלם תהליך הרכישה בלי עכבות, וכעבור זמן החלו להיבנות בתיה הראשונים של שכונת מאה שערים בירושלים.

בגלל טעות שלו המדחס נשרף

חבר שלי, יהודי מתחזק, עובד כטכנאי מזגנים, מתקין ומתקן. לילה אחד בשעה שתיים עשרה וחצי, קיבל חברי קריאה דחופה לתיקון מזגן. הוא הכיר את האדם שהזמין אותו, והחליט להיענות לבקשתו.

הוא ניגש לטפל במנוע שבחוץ, אך בגלל החשיכה והשיחים שהקיפו את המנוע, הוא התבלבל, הכבל התחלף לו, והמדחס נשרף.

עכשיו התחוללה בקרבו מלחמה. בעל הבית הרי לא מבין במזגנים, והוא יכול לומר לו שהמדחס הלך, וצריך חדש. אך הוא גם יכול לומר לו את האמת, שהתקלה אירעה בגלל טעות שלו, ועליו לשאת בנזק. המלחמה הקצרה הסתיימה בניצחון. החבר שלי, המתחזק, אמר לבעל הבית שבגלל טעות שלו המדחס נשרף, והוא יחליף אותו מחר על חשבונו. מדובר בנזק של כ 800- שקל.

כאשר חברי יוצא מהבניין, הוא פוגש בשותף שלו, כשהוא יושב ברכב. והנה השותף מספר לו, כי לפני כמה דקות דיבר אתו יהודי, ואמר לו שיש לו על החלון מנוע של מזגן, מנוע תקין ומפורק, שהוא אינו צריך אותו, וישמח לתת אותו בחינם.

מיד נסע אליו חברי, לקח את המדחס, חזר והרכיב אותו על המזגן שהיה צריך לתקן. תוך עשרים דקות העניין הסתדר, בלי שיצטרך לשלם על המנוע!

זה היה מדהים לראות, שהניסיון אם לגלות לבעל הבית את האמת או לא, היה רק ניסיון. איזה אושר זה, לראות הארת פנים כזאת: נהגתי ביושר, הרווחתי מצפון נקי, ולא הפסדתי מאומה.

מספר אבנך מבית שמש: אני מלמד. בוקר אחד הלכתי לתלמוד תורה, וכשהייתי כבר קרוב לשם, הבחנתי שלא הבאתי עימי פת שחרית. להיות מלמד ולא לאכול, זאת לא רק הבעיה שלי, זאת גם אחריות כלפי התלמידים. כדי ללמד ולחנך כראוי חייבים יישוב הדעת, ואני פניתי למכולת הסמוכה, לרכוש לי לחמנייה ושוקו.

עמדתי בתור, והיהודי שלפני העביר את המוצרים שלו ולבסוף אמר למוכר, "תוסיף גם לחמנייה ושוקו". אחר כך הוא הסתובב אליי ואמר, "שילמתי גם בשבילך". "מה פתאום?!" הופתעתי. "מה אכפת לך? אני משלם ואתה מברך!" כך הוא חילק את העבודה בינינו. מה נשאר לי לעשות? אמרתי לו "תודה רבה, תזכה למצוות", והוא הלך לו עם המוצרים שהוא קנה.

רק אחר כך ראיתי, שבעצם בכלל לא היה לי מספיק כסף כדי לקנות את הלחמנייה והשוקו. הקב"ה, המכין מזון לכל בשר, שלח לי את הנדיב שיעמוד לפני בתור וישלם לי על פת שחרית. ממש טרם יקראו ואני אענה. אני לוקח את המעשה הזה איתי בזיכרון, בשביל כל הפעמים שדאגה מתגנבת לליבי. הן הקב"ה עזר לי כל כך בדיוק כשהייתי צריך, אפילו בלי שידעתי שאני צריך, וכך הוא יעזור לי גם הלאה.

לעילוי נשמת: ר' שלום חזקיה בן מנחם זצ"ל - הרב יוסף בן יעקב מצרפי ז"ל - ר' יצחק הכהן בר פרחיה ז"ל - בנימין יהודה בן מרים ז"ל - אשר עמר בן סיון ז"ל - אליעזר סיטון בר רבקה ז"ל - יעקב דנישוילי בן חנה ז"ל - שמעון ממן בר איהו ז"ל - ליאור משה עוז בן רחל ז"ל - דניאל אלישע בר רחל ז"ל - ר' שלמה ביטון בן ביהוה ז"ל - מצליח בן מנה דמרי ז"ל - משה עטיה בר מנחם ז"ל - אברהם אפנר בר אסתר ז"ל - הרב נניו עטיה בר יעקב זצ"ל - רפאל מריאל בר פריחה ז"ל - רפאל מריון בר אסתר ז"ל - מאיר ואנונו בן מנחם ז"ל - אליהו (להל) בן עישה לוי ז"ל - אברהם (אלברט) ועקנין בר אסתר ז"ל - יוסף אלקובי בר אסתר ז"ל - פרץ שחר (שושנה) בר מסעודה ז"ל - ר' שמעון אפרגן בן שמחה ז"ל - אליהו שיטריט בן זוהרה ז"ל - יהודה בן סעדה יפרח ז"ל - מאיר מזרחי בר ברוך ז"ל - ברוך בן פליה בן נסים ז"ל - חיים זצ"ל בן רחל בן ברוך תחי' - מאיר דיין בר גולייט ז"ל - ר' מרדכי סויסה בר רחל זצ"ל - ישראל כהן בר רחל ז"ל - ר' יצחק אדרי בר מרים ז"ל - מנני בר זוהרייה לבית חורי ז"ל - נסים פרץ בר איהו ז"ל - ר' אהרון הכהן בן פרחיה ז"ל - שרון עמר בן שולמית ז"ל - אשר מסעוד חיים בן לונה חיה קדוש ז"ל - גבריאל בן לונה חיה קדוש ז"ל - אלישע עבו בן שולמית ז"ל - ליאור פרחי בן שרה ז"ל - עזר אלקיים בן חנה ז"ל.

לעילוי נשמת: הרבנית חנה בלוצ'אן בן חנה ז"ל - סיון עמר בת שבה ז"ל - רותי מזרחי בת מרים ז"ל - שושנה קדוש בת יוליה ז"ל - ליאת דותן אלגרבלי בת עליזה שתבדל"א - דבורה איזמי בת מנחם ז"ל - אליס עישה בת ימנה לוי ז"ל - שרה בת עליזה (עישה) ז"ל - נביהה בת מגידה ז"ל - מרים אמיר בת אושרה ז"ל - עליזה דדון בת שמחה ז"ל - סמיה מנשה בת מנחם ז"ל - מרים וענונו בת רחל ז"ל - כמסה ידיד בת עטרה ז"ל - ליהוה בת גמרה לבית חורי ז"ל - חנה בת גמרה לבית כהן ז"ל - נטלה בת דוד בת רבקה אשת יעקב ז"ל - ביהודה עמר בת שמחה ז"ל - מסעודה מזרחי בת חסידה ז"ל - חסידה אמינוף בת חנה ז"ל - יפה לוגאסי בת ריימונד ז"ל - דקלה תמר בת רוני ז"ל - שולה ליאני בת תמר ז"ל - חיה דיכטר בת כרמלה ז"ל - ים מסיקה בת חנה ז"ל.

הדף טעון גניזה, נא לא לקרוא בשעת התפילה שאין זה עושה נחת רוח לבורא יתברך.

להוספה לרשימת התפוצה, ולתגובות, מאיר פרץ 054-5777460: meirperetz1@bezeqint.net